Dosarul nr. 2-25003777-12-2-14012025 (2-412/25)

H O T Ă R Î R E

în numele Legii

06 noiembrie 2025 mun. Chişinău

Judecătoria Chişinău (*sediul centru)*
Instanţa compusă din:
preşedintele şedinţei, judecătorul Brăgaru Alina
grefier Mamaliga Vitalina

cu participarea reclamantei și reprezentantului intervenientului accesoriu, Murguleț Mihai,

a examinat în şedinţa de judecată publică, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Șpac Violina împotriva lui Tofilat Sergiu, intervenienți accesorii Șpac Sergiu, Șevciuc Alexandr, Î.C.S. ”Reforma Art”S.R.L., A.O. ”Media Alternativă și Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, dezmințirea informației, încasarea prejudiciului moral şi cheltuielilor de judecată,

a c o n s t a t a t :

Argumentele participanților la proces:

1. La data de 10 ianuarie 2025, Șpac Violina, a depus în cadrul Judecătoriei Chișinău (sediul centru), o cerere de chemare în judecată împotriva lui Tofilat Sergiu, intervenienți accesorii Șpac Sergiu, Șevciuc Alexandr, Î.C.S. ”Reforma Art”S.R.L., A.O. ”Media Alternativă și Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică prin care solicită:
   - constatarea caracterului fals și defăimător al afirmațiilor pârâtului Sergiu Tofiat, la data de 25 noiembrie 2024 pe pagina sa de Facebook și în cadrul emisiunilor „Новая неделя” de la TV8 și „Триггер” de la Jurnal TV din 3 decembrie 2024;
   - obligarea pârâtului să dezmintă informațiile false și defăimătoare, prin publicarea unui text de dezmințire redactat conform rigorilor legale, după modelul anexat cererii de chemare în judecată, pe pagina sa de Facebook, într-o postare publică fixată timp de cel puțin 30 de zile, în cadrul emisiunilor „Новая неделя" de la TV8 și „Триггер” de la Jurnal TV, în aceleași condiții și intervale orare în care au fost făcute acuzațiile;
   - obligarea pârâtului să elimine toate declarațiile defăimătoare din arhivele online și rețelele sociale;
   - obligarea pârâtului la repararea prejudiciului moral cauzat în mărime de 50 000,00 lei;

- obligarea pârâtului să plătească despăgubiri suplimentare în cazul în care refuză să publice dezmințirea, într-un cuantum de până la 5000 de unități convenționale;
- obligarea pârâtului la achitarea cheltuielilor de judecată, inclusiv a taxei de stat și a altor cheltuieli legale suportate de reclamantă pentru apărarea drepturilor sale.
- avertizarea pârâtului asupra respectării obligației de a nu mai răspândi în viitor informații defăimătoare despre reclamantă, sub sancțiunea unor măsuri suplimentare prevăzute de lege.

2. În motivarea acțiunii, reclamanta indică că începând cu 25 noiembrie 2024, pârâtul Sergiu Tofilat ar fi inițiat și desfășurat o campanie sistemică de denigrare și hărțuire împotriva sa, utilizând informații trunchiate, interpretări eronate și acuzații nefondate. Aceste acțiuni contravin principilor transparenței, bunei – credințe și respectului reciproc într-o dezbatere publică și încalcă prevederile legale referitoare la protecția demnității și onoarei persoanei.
3. La data de 25 noiembrie 2024, domnul Tofilat Sergiu a publicat pe pagina sa de Facebook următoarea afirmație: „Curios cum directorii ANRE și deputatul PAS Radu Marian, alături de Gazprom și propagandiștii pro-ruși, apără din răsputeri conducerea de la Moldovagaz. Asta miroase a trădare de patrie. Lista de „avocați" nu-i completă, țara trebuie să-și cunoască „eroii". Deseară, ne vedem la TV8 la 20.00 să discutăm ce se întâmplă pe sectorul de gaze."
4. Reclamanta consideră că aceasta declarație conține acuzații grave, fără fundament factologic, care îi afectează grav demnitatea, reputația și imaginea profesională, având implicații atât la nivel personal, cât și instituțional.
5. Referitor la falsitatea informațiilor ANRE este o instituție independentă și apolitică, iar toate deciziile sale sunt adoptate în baza unor analize tehnice, economice și juridice, conform cadrului legal aplicabil. Nu există nici o probă care să susțină că instituția sau subsemnata ar fi susținut interesele Moldovagaz sau Gazprom. Deciziile ANRE sunt colegiale, iar avizele sunt semnate de directorul general al instituției, nu de un singur membru al Consiliului.
6. Șpac Violina consideră că aceste declarații publice făcute în adresa sa, afectează în mod direct încrederea publicului față de capacitatea sa de a-și exercita funcția în mod profesionist și imparțial.
7. La data de 25 noiembrie 2024, în cadrul emisiunii „Новая неделя с Анатолием Голя" de la TV8, începând cu minutul 48, domnul Tofilat Sergiu a declarat: „По поводу НАРЭ, ко мне обратилась госпожа Виолина Шпак, она из директоров НАРЭ, отвечающих за воду и канализацию. Во-первых, она мне позвонила ещё до конкурса и намекнула на то, что не помешало бы мне не участвовать в комиссии по отбору кандидатов, так вежливо передала сообщение (послание). Далее в сентябре, в конце сентября она тоже обратилась с просьбой передать ей законопроект, который не зарегистрирован, и через несколько дней, второго октября НАРЭ дало

мнение (авиз) по несуществующему законопроекту. Парламент их не просил, министерство их не просило, проверить, был ли зарегистрирован законопроект, было очень легко — открываем сайт парламента... Подождите, госпожа Шпак отвечает за воду и канализацию, почему у неё такой большой интерес высказываться по теме газа, очень интересно... Госпожа Шпак, также здесь надо отметить важный нюанс: муж госпожи Шпак работал вместе и является в хороших отношениях с одним из заместителей господином Чебаном, Александром Шевчуком, отвечающим за финансовую часть в „МолдоваГаз". Такой вот небольшой нюанс."

8. În cadrul emisiunii Tofilat Sergiu a afirmat în mod fals că reclamanta ar l-ar fi contactat înainte de un concurs pentru al influența să nu participe la o comisie de selecție și faptul că ANRE ar fi emis un aviz pentru un proiect de lege inexistent, fără o solicitare oficială din partea Parlamentului sau Ministerului.
9. Referitor la presupusa influențare a participări la comisia de selecție, reclamanta a menționat că la contactat la data de 12 iulie 2024, după ce în presă a apărut informații că va fi membru în Comisia pentru selecția conducerii Moldovagaz în calitate de reprezentant al societății civile. Cu toate acestea Tofilat a denaturat sensul discuției lor. În conversația lor, nu a solicitat să se retragă sau să nu participe la proces, ci, în mod colegial i-a adus la cunoștință o posibilă vulnerabilitate legată de poziția dumnealui. Reclamanta a subliniat că dublul său rol, ca reprezentant al societății civile și în același timp membru al Consiliului de Observatori al Moldovagaz, ar putea fi perceput ca un conflict de interese și a atras atenția că această situație ridică întrebări privind imparțialitatea dumnealui și poate duce la contestări ale procesului de selecție. Aceeași observație a fost comunicată în aceeași zi de către dl Borosan Constantin, președintele Comisiei de concurs și dl Parlicov Victor, ministerul Energiei. Scopul său a fost să atragă atenția asupra unor posibile consecințe negative care ar putea afecta transparența și obiectivitatea procesului de selecție. Interpretarea pârâtului conform căreia ar fi încercat să-i influențeze decizia este ruptă din context și complet denaturată.
10. Cu privire la privire la avizul emis de ANRE, reclamanta a indicat că afirmațiile lui Tofilat conform cărora ANRE ar fi emis un aviz pentru un proiect de lege „inexistent" sunt nefondate, denaturează procesul real de reglementare și subminează încrederea publicului în atribuțiile instituției.
11. Emiterea avizului este o practică obișnuită și legală. Avizele ANRE pot fi solicitate și emise din oficiu în diferite etape ale procesului legislativ, inclusiv înainte de înregistrarea oficială a proiectului de lege în Parlament. Aceasta este o practică legală și necesară pentru asigurarea transparenței și coerenței decizionale în sectorul reglementat.
12. Avizul a fost formulat cu respectarea strictă a cadrului legal aplicabil și a avut la bază analiza detaliată a conținutului propunerii legislative. Deciziile în cadrul ANRE sunt luate în mod colegial, iar avizele oficiale sunt semnate de directorul general, nu de un singur

membru al Consiliului de Administrație. Documentele interne ale ANRE pot demonstra clar că toate etapele procedurale au fost respectate.

13. Reclamanta consideră că afirmația precum că avizul ar fi fost influențat de mine în mod personal demonstrează o neînțelegere fundamentală a modului de funcționare al unei instituții colegiale. Nici o decizie, mai ales de natura avizării unui proiect legislativ, nu poate fi luată unilateral de un singur membru al Consiliului de Administrație.
14. Acuzațiile conform cărora avizul ar fi fost emis fără drept sau justificare sunt irelevante și denotă o denaturare intenționată a atribuțiilor ANRE. Emiterea de avize pentru proiectele legislative care vizează domeniile reglementate este una dintre funcțiile principale ale instituției și servește la protejarea intereselor consumatorilor și la asigurarea unui cadru legislativ clar și predictibil.
15. Referitor la insinuările discriminatorii privind rolul său în ANRE, Sergiu Tofilat s-a referit în mod repetat la faptul că este responsabilă de sectorul de apă și canalizare, insinuând că nu ar trebui să se exprime asupra subiectelor ce țin de gazele naturale. Aceste afirmații sunt discriminatorii și ignoră modul în care funcționează Consiliul de Administrare al ANRE.
16. Toți membrii Consiliului de Administrație au drepturi egale de a participa la dezbaterile și deciziile privind toate sectoarele reglementate. Atribuțiile fiecărui membru sunt limitate exclusiv la un singur sector.
17. Sugestia că o femeie nu poate avea o opinie valabilă asupra unor subiecte complexe precum cele din sectorul energetic este discriminatorie și contribuie la perpetuarea stereotipurilor de gen. Acest tip de discurs descurajează implicarea femeilor în poziții de conducere și afectează progresul egalității de gen în domenii tehnice și strategic.
18. Afirmațiile pârâtului atât cu privire la avizul ANRE, cât și la rolul său în Consiliul de Administrație, sunt nefondate, defăimătoare și formulate cu intenția evidentă de a discredita reputația sa profesională și integritatea instituției pe care o reprezintă.
19. La data de 03 decembrie 2024, Tofilat Sergiu în cadrul emisiunii „Триггер” difuzate pe Jurnal TV, a continuat seria de afirmații defăimătoare, susținând că „unii directori ANRE apără interesele Moldovagaz” și că ANRE ar fi emis un aviz pentru un proiect de lege „inexistent și neînregistrat”. Astfel, în cadrul acestei emisiuni pârâtul a afirmat: „К сожалению, то что я заметил, некоторые директора НАРЭ занимаются и защищают интересы, действуют в пользу Moldovagaz, в том числе дают мнения по законопроекту. Я написал законопроект по внешнему управлению, дали мнение по несуществующему, незарегистрированному законопроекту. Да, если посмотреть, то мнение...”
20. Reclamanta a reiterat că afirmațiile sunt false și defăimătoare deoarece se identifică direct persoana sa. În contextul declarațiilor anterioare făcute de Tofilat Sergiu, în special cele din postarea de pe Facebook din 25 noiembrie 2024 și din emisiunea „Новая неделя с Анатолием Голя” de la TV8 din accesași dată este evident că atunci când pârâtul a făcut

referire la ”unii directori ANRE” se referea în mod direct la persoana sa. Tofilat a menționat explicit numele său în declarațiile precedente, ceea ce face ca această generalizare să fie interpretată ca vizând-o pe ea, în mod specific.

21. Afirmațiile că ANRE a emis un aviz pentru un proiect de lege ”inexistent sau neînregistrat” este nefondată și denaturată. În calitatea sa de autoritate de reglementare, ANRE are atribuția legală de a analiza și aviza proiecte de acte normative care privesc sectorul energetic, indiferent de stadiul lui procedural. Avizul/opinia în cauză a fost emisă în conformitate cu procedurile interne și legislația aplicabilă. Faptul că proiectul de lege nu era încă înregistrat oficial nu invalidează legalitatea și necesitatea avizului/opiniei emise.
22. Prin afirmațiile lui, Tofilat sugerează în mod eronat că ar fi acționat în afara cadrului legal și al atribuțiilor sale, ceea ce aduce atingere gravă reputației sale profesionale și subminează încrederea publicului în ANRE. Aceste acuzații nefondate creează o imagine distorsionată a activității sale și induc în eroare opinia publică.
23. Reiterarea acestor acuzații pe mai multe platforme și emisiuni, ședințe la nivel înalt, fără prezentarea unor dovezi concrete, indică o intenție deliberată de a-i afecta imaginea și de a o discredita profesional. În contextul declarațiilor anterioare, este evident că pârâtul vizează în mod specific persoana sa, amplificând astfel prejudiciul cauzat.
24. Afirmațiile lui Tofilat Sergiu induc publicul în eroare, sugerând existența unor nereguli sau acte ilicite în activitatea sa și a ANRE. Acestea afectează nu doar reputația sa personală, ci si integritatea instituției pe care o reprezintă.
25. Reclamanta a menționat toate afirmațiile pârâtului Tofilat Sergiu sunt în mod evident false, defăimătoare și lipsite de suport probatoriu. Aceste acuzații nefondate aduc atingere gravă onoarei, demnității și reputației sale profesionale, generând un prejudiciu moral considerabil și afectându-i echilibrul emoțional și profesional.
26. Șpac Violina a indicat că declarațiile pârâtului, prin caracterul lor denigrator, au condus la erodarea încrederii în competențele sale profesionale, provocând un prejudiciul de imagine iremediabil.
27. Prin prisma prevederilor art. 12 alin. (1) din Legea nr. 64/2010 privind libertatea de exprimare, acuzațiile lansate de pârât echivalează cu o presupunere arbitrală de culpabilitate, fără ca acestea să fi fost vreodată demonstrate prin probe concludente.
28. În ce privește criteriilor stabilite la art. 18 alin. (2) din Lega nr. 64/2010 privind libertatea de exprimare, reclamanta a precizat că informațiile defăimătoare o vizează în mod direct, fiind nominalizată în mod explicit de pârât în postări publice, declarații televizate și emisiuni în care a fost atacată.
29. Afirmațiile au fost distribuite în mod repetat și intenționat pe platforme publice, inclusiv Facebook și mass-media, amplificând impactul negativ asupra imaginii sale. Acuzațiile pârâtului în mod special cele referitoare la ”trădare de patrie” și ”apărarea intereselor

Moldovagaz", nu au nici o bază faptică și depășesc limitele admise ale libertății de exprimare.

30. Reclamanta învederează că este un fapt notoriu că Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică (ANRE) este un organ colegial condus de un Consiliu de administrație format din cinci directori, așa cum este prevăzut de art. 9 alin. (1) din Legea nr. 174/2017 cu privire la energetică. Această structură colegială asigură ca deciziile ANRE sunt adoptate prin consultare și vot comun, iar responsabilitățile sunt distribuite în mod egal între toți membrii Consiliului.
31. Numirea reclamantei în funcția de Director al ANRE a fost realizată în mod public ș transparent, fiind confirmată prin Hotărârea Parlamentului nr. 34 din 27.02.2020 și publicată în Monitorul Oficial. Prin urmare, orice insinuare cu privire la lipsa de legitimitate a funcției sale sau la existența unor influențe nejustificate este nefondată și defăimătoare.
32. Afirmațiile pârâtului, Tofilat Sergiu, care vizează în mod direct activitatea sa profesională și presupune legături personale în procesul decizional al ANRE, depășesc limitele unei critici legitime și intră în sfera defăimării, având un caracter vădit tendențios și lipsit de substrat factologic.
33. În cazul de față, pârâtul nu doar că a lansat acuzații fără fundament, dar a făcut-o în mod public, în cadrul unor emisiuni televizate și postări pe rețele sociale, ceea ce a amplificat prejudiciul moral și profesional suferit de reclamantă.
34. În plus pârâtul, având experiență în domeniul energetic și fiind fost consilier prezidențial, cunoaște foarte bine natura colegială a Consiliului de administrare al ANRE. Prin urmare atacurile sale îndreptate exclusiv împotriva reclamantei sunt nejustificate și reprezintă o formă clară de hărțuire și defăimare.
35. Critica formulată împotriva unei persoane publice trebuie să fie bazată pe fapte și să nu depășească limitele admise de legislația națională și internațională, iar în speță declarațiile pârâtului a fost formulate cu intenția de a prejudicia imaginea și credibilitatea sa profesională, încălcând art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și art. 7 din Legea nr. 64/2010 privind libertatea de exprimare.
36. Înregistrările video ale emisiunilor în care a fost atacată rămân accesibile publicului, continuând să-i cauzeze suferințe psihice afectându-i starea emoțională. La fiecare întâlnire oficială sau neoficială cu persoane străine, simte o presiune constantă, fiind conștientă că interlocutorii pot fi influențați de afirmațiile denigratoare lansate de pârât. Relațiile cu prietenii, colegii și familia au fost afectate, fiind nevoită să explice și să demonteze acuzațiile nefondate, care nu ar fi trebuit să existe,
37. Declarației pârâtului depășesc cadrul unei opinii critice și intră în sfera defăimării și răspândirii de informații false deoarece nu a prezentat probe care să susțină acuzațiile sale, a afectat grav reputația sa profesională, prin expunerea continuă a acuzațiilor nejustificate și a cauzat un prejudiciu major, lezându-i demnitatea și onoarea.

38. În cazul de față, afirmațiile pârâtului Tofilat Sergiu nu constituie o critică legitimă, dar sunt acuzații false, nesusținute de probe concrete, care depășesc limitele acceptabile ale discursului public. Aceste declarații au avut un impact grav și direct asupra imaginii sale, generând condamnarea morală din partea opiniei publice, distorsionarea percepției asupra integrității și profesionalismului său, eroziunea încrederi profesionale și sociale.
39. Dreptul pârâtului la liberă exprimare nu este absolut și trebuie echilibrat cu dreptul său la protecția reputației și a demnității, așa cum prevede art. 16 alin. (2) din Codul civil al R.M.
40. Reclamanta a reiterat că deși ocupă funcția de Director în Consiliul de Administrare al ANRE, o funcție de demnitate publică, numită de Parlament, acest statut nu elimină dreptul său fundamental la protecția onoarei, demnității și reputației profesionale, care este garantat de legislația națională și internațională.
41. Șpac Violina a menționat că a respectat procedura prealabilă, expediindu-i pârâtului, Tofilat Sergiu cereri prealabile la data de 06 decembrie 2024 cât și la data de 13 decembrie 2024, însă pârâtul a refuzat să se expună asupra lor.
42. Reclamanta a indicat că afirmațiile pârâtului au generat suferințe psihice considerabile, prin lezarea gravă a onoarei, demnității și reputației sale profesionale. Imaginea sa, construită prin muncă și sacrificii pe parcursul anilor, a fost afectată în fața colegilor, rudelor și a tuturor persoanelor cu care interacționează.
43. Impactul acestor defăimări este dăunător și persistent, având în vedere gradul de diseminare a afirmațiilor prin portalurile de știri și mass- media, unde declarațiile pârâtului au fost preluate și accesate de un număr nelimitate de persoane, emisiunile televizate, ale căror înregistrări rămân disponibile online, perpetuând prejudiciul adus imaginii dale și rețele sociale unde informațiile false pot fi partajate și comentate la scară largă, menținând un climat ostil la adresa sa.
44. Din cauza acestor afirmații reclamanta a indicat că resimte o presiune psihologică puternică la fiecare întrevedere oficială sau neoficială, temându-se de percepția interlocutorilor, i-a fost afectată încrederea în relațiile interpersonale, fiind obligată să dea explicații permanente familiei, prietenilor și colegilor și este afectată de o anxietate constată, generală de necesitatea de a combate acuzațiile nefondate și de a-și amăra reputația.
45. Reclamanta a menționat că în situația din speță sunt întrunite toate condițiile necesare pentru răspunderea delictuală a pârâtului Tofilat Sergiu și anume existența faptei ilicite, a prejudiciului moral, legăturii de cauzalitate dintre fapta ilicită și prejudiciul moral cât și vinovăția pârâtului.
46. Declarațiile pârâtului în postările online, emisiunile TV și intervențiile publice conform cărora ”Doamna Șpac este responsabilă de apă și canalizare, de ce ar avea un interes atât de mare să se exprime despre gaze? Soțul doamnei Șpac a lucrat împreună și este în relații bune cu unul dintre adjuncții domnului Ceban, Alexadru Șevciuc, care este

responsabil de finanțele Moldovagaz. Iată un detaliu interesant.”, sunt menite să inducă în inducă în eroare opinia publică și să creeze o percepție falsă asupra integrității reclamantei.

47. Acestea demonstrează intenția deliberată a pârâtului de a prezenta o imagine compromițătoare, insinuând că reclamanta ar avea interese ascunse în sectorul gazelor naturale, deși ANRE este un organ colegial, unde toți membrii Consiliului de Administrare au drepturi egale; exprimarea unei opinii oficiale în cadrul ANRE ar constitui un abuz de poziție deși aceasta este o practică obișnuită și reglementată și că acuzațiile privind presupusele relații personale ar implica favorizarea unor interese, fără a prezenta nici o dovadă.
48. La data de 18 decembrie 2024, ANRE a emis un comunicat oficial prin care condamnă campania de denigrare și hărțuire sistemică îndreptată împotriva Șpac Violinei, precizând că atacurile lansate de pârâtul Tofilat Sergiu sunt nefondate, bazate pe interpretări eronate și nu afectează doar imaginea sa profesională, ci și reputația întregii instituții.
49. Poziția ANRE, confirmă că opinia emisă de ANRE în adresa Comisiei Economie, Buget și Finanțe a Parlamentului Republicii Moldova și Ministerului Justiției a fost o opinie tehnică emisă cu titlu de observație și nu un aviz formal, așa cum denaturează pârâtul în declarațiile sale. Această opinie reprezintă poziția oficială a întregului Consiliu de Administrație și nu a unui singur director. Pârâtul Sergiu Tofilat ignoră deliberat acest aspect legal și lansează acuzații false exclusiv în adresa subsemnatei, deși documentul în cauză a fost adoptat și asumat de întregul Consiliu de Administrație, în conformitate cu cadrul normativ aplicabil.
50. ANRE a condamnat public orice tentativă de a folosi stereotipuri de gen pentru a discredita profesionalismul și competențele unui director al Consiliului de Administrație. Prin afirmațiile discriminatorii și încercarea de a reduce rolul său profesional exclusiv la sectorul ”apă și canalizare”, pârâtul Sergiu Tofilat a încălcat prevederile Legii nr. 121/*****privind asigurarea egalității, întrucât discursul său a avut un caracter clar sexist și discriminatoriu.
51. Faptul că ANRE a fost nevoită să intervină public pentru a clarifica aceste aspecte demonstrează amploarea și gravitatea prejudiciului moral cauzat subsemnatei, precum și impactul negativ pe care declarațiile pârâtului le-a avut asupra imaginii sale profesionale și a instituției pe care o reprezintă.
52. În drept reclamanta și-a întemeiat cererea de chemare în judecată în baza prevederilor art. 8 și 10 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și Libertăților fundamentale, art. 32 și 34 din Constituția Republicii Moldova, art. 7 alin. (1), (3) și (4), art. 18 alin. (1) și (2), art. 26 și art. 27 din Legea 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, art. 1998, art. 2036 din Codul civil al R.M., art. 85 alin. (4) din Codul de procedură civilă.
53. La data de 22 ianuarie 2025, reprezentantul intervenientului accesoriu, Î.C.S. ”Reforma Art” S.R.L., directorul general Buraga Adrian a depus referință prin care a solicitat

respingerea acțiunii formulate de Șpac Violina ,în partea ce se referă la Î.C.S. ”Reforma Art” S.R.L., postul de televiziune Jurnal TV, ca fiind neîntemeiată.

54. Î.C.S. ”Reforma Art” S.R.L. a susținut că pretențiile reclamantei Șpac Violina se întemeiază pe interpretarea eronată a unor sintagme generale, precum „unii directori ANRE apără interesele Moldovagaz” și „ANRE ar fi emis un aviz pentru un proiect de lege inexistent și neînregistrat”, fără ca din conținutul acestora să rezulte identificarea expresă a reclamantei ori existența unui caracter defăimător.
55. Intervenientul accesoriu a menționat că afirmațiile contestate reprezintă judecăți de valoare și opinii personale exprimate în contextul unui subiect de interes public, protejate de libertatea de exprimare.
56. Totodată, Î.C.S. ”Reforma Art” S.R.L. a menționat că reclamanta nu a demonstrat cumulativ condițiile prevăzute de Legea cu privire la libertatea de exprimare, în special faptul că informațiile sunt false, defăimătoare și permit identificarea sa. Î.C.S. ”Reforma Art” S.R.L. a relevat că, în lipsa menționării exprese a numelui reclamantei și având în vedere că în cadrul ANRE activează mai mulți directori, asocierea afirmațiilor cu persoana acesteia reprezintă o simplă presupunere.
57. În susținerea poziției sale, pârâtul a invocat practica judiciară relevantă, inclusiv decizia Curții de Apel Chișinău din 16 noiembrie 2023, prin care au fost respinse pretenții similare formulate anterior de reclamantă, instanța reținând că astfel de afirmații constituie judecăți de valoare exprimate asupra unui subiect de interes public și nu întrunesc condițiile necesare pentru angajarea răspunderii civile. În consecință, s-a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată în partea ce vizează Î.C.S. ”Reforma Art” S.R.L., postul de televiziune Jurnal TV.
58. Î.C.S. ”Reforma Art” S.R.L., a menționat că reclamanta și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor Legii nr. 64/2010 privind libertatea de exprimare, potrivit cărora orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale în cazul răspândirii unor informații false, judecăți de valoare fără substrat factologic sau injurii. Totodată, a reiterat că restabilirea în drepturi este condiționată de întrunirea cumulativă a cerințelor legale, respectiv caracterul fals, defăimător și posibilitatea identificării persoanei vizate, iar în cazul judecăților de valoare – lipsa unui substrat factologic suficient, caracterul defăimător și identificarea persoanei.
59. Î.C.S. ”Reforma Art” S.R.L. a reiterat că legea prevede drept remedii rectificarea, dezmințirea, publicarea replicii și repararea prejudiciului, iar prezentarea scuzelor este posibilă exclusiv în cazul injuriilor, situație care nu se regăsește în speță. În aceste condiții, Î.C.S. ”Reforma Art” S.R.L., postul a remarcat pretențiile formulate de reclamantă privind obligarea la eliminarea declarațiilor pretins defăimătoare și avertizarea privind neadmiterea unor eventuale afirmații viitoare, nu sunt prevăzute de cadrul legal și urmează a fi respinse ca neîntemeiate și ilegale.

60. Intervenientul accesoriu, Î.C.S. ”Reforma Art” S.R.L. a solicitat scoaterea de pe rol a cererii de chemare în judecată depusă de Șpac Violina în partea pretenției privind încasarea prejudiciului moral în mărime de 50 000,00 lei, deoarece nu a fost respectată procedura prealabilă prevăzută de Legea nr. 64 din 23.04.2010.
61. La data de 02 aprilie 2025, în ședință de judecată, reprezentantul intervenientului accesoriu, Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică(în continuare ANRE), Murguleț Mihai a depus referință, prin care a solicitat admiterea integrală a cererii de chemare în judecată formulată de Șpac Violina.
62. În motivarea poziției ANRE a menționat potrivit Constituției Republicii Moldova, Convenției Europene a Drepturilor Omului, Codului civil și Legii nr. 64/2010 privind libertatea de exprimare, libertatea de exprimare nu este un drept absolut și nu poate prejudicia drepturile și reputația altor persoane. Totodată, persoana lezată prin răspândirea unor informații false sau a unor judecăți de valoare fără substrat factologic suficient are dreptul la dezmințire și repararea prejudiciului cauzat.
63. ANRE a susținut că declarațiile pârâtului privind faptul că „directorii ANRE apără interesele Moldovagaz”, precum și afirmațiile referitoare la reclamanta Șpac Violina și presupusele sale legături cu persoane din cadrul Moldovagaz, reprezintă acuzații grave, false și lipsite de suport probatoriu, care afectează reputația profesională a reclamantei și a instituției. De asemenea, s-a menționat că afirmațiile respective au fost răspândite public atât pe rețelele sociale, cât și în cadrul emisiunilor televizate, fără existența unor probe care să confirme veridicitatea acestora sau a unui substrat factologic suficient.
64. Totodată, ANRE a indicat că emiterea avizelor asupra proiectelor legislative face parte din atribuțiile legale ale instituției și poate avea loc inclusiv la etapa inițială de elaborare a unui proiect de act normativ, anterior înregistrării oficiale a acestuia. Prin urmare, afirmațiile pârâtului precum că ANRE ar fi emis un aviz asupra unui proiect „inexistent” au fost apreciate ca fiind nefondate și contrare cadrului legal aplicabil.
65. S-a mai invocat în referință că declarațiile pârâtului au indus în eroare opinia publică și au creat aparența implicării reclamantei în acțiuni ilicite, inclusiv prin asocierea acesteia cu fapte ce pot sugera comiterea unor infracțiuni grave, precum trădarea de patrie, abuzul de serviciu sau traficul de influență, fără existența unor probe în acest sens.
66. În concluzie, ANRE s-a raliat argumentelor invocate în cererea de chemare în judecată și a considerat că sunt întrunite condițiile prevăzute de Legea privind libertatea de exprimare pentru constatarea caracterului defăimător al informațiilor răspândite de Sergiu Tofilat, solicitând admiterea integrală a acțiunii și repararea prejudiciului moral cauzat reclamantei Șpac Violina.
67. La data de 02 aprilie 2025, intervenientul accesoriu, Șpac Sergiu a depus cerere prin care a susținut integral cererea formulată de Șpac Violina și a solicitat examinarea cauzei civile în lipsa lui.

68. În cererea sa, Șpac Sergiu a indicat că nu are și nici nu a avut niciun fel de relații de prietenie, cumetrie, afinitate sau rudenie cu Șevciuc Alexandr, astfel de afirmații sunt eronate și tendențioase. Șpac Sergiu confirmat că începând cu anul *****este angajat în cadrul***** Cunoaște că în acea perioadă, dl Șeviciu Alexandr își desfășura activitatea în cadrul *****. Nu a activat în accesași subdiviziune, nu a avut relații de colaborare profesională și nu a întreținut nici-o relație personale sau neoficială cu acesta.
69. Șpac Sergiu a menționat că este conectat cu Șevciuc Alexandr pe rețeaua socială facebook și s-au felicitat ocazional cu ocazia zilelor de naștere. Aceste interacțiuni sunt superficiale și uzuale și nu reflectă relația de prietenie și nu generează suspiciuni de influență. O astfel de conectare este frecventă între persoane care activează sau au activat în cadrul aceluiași domeniu instituțional.
70. Șpac Sergiu a reiterat că afirmațiile pârâtului nu au nici o bază reală, aduc atingere reputației familiei sale, inducând în eroare opinia publică și ar fi formulate cu intenția de a discredita și manipula. Intervenientul accesoriu, Șpac Sergiu a respins orice asociere a numelui său cu deciziile sau opiniile instituționale ale ANRE, deoarece nu a fost niciodată implicat direct sau indirect în activitatea profesională a soției sale Șpac Violina.
71. La data de 02 aprilie 2025, intervenientul accesoriu, Șevciuc Alexandr a depus cerere prin care a solicitat examinarea cauzei civile în lipsa lui și a precizat că afirmațiile lansate de Sergiu Tofilat în cadrul emisiunii „Новая Неделя с Анатолием Голя” din 25 noiembrie 2024 și reluate ulterior în spațiul public, menționând că respinge categoric orice afirmații potrivit cărora ar avea relații personale, de prietenie, cumetrie sau rudenie cu reclamanta Violina Șpac ori cu soțul acesteia. Acesta a arătat că între ei nu au existat decât eventuale interacțiuni ocazionale de natură profesională, fără relevanță juridică sau de fond.
72. Totodată, Șevciuc Alexandr a confirmat faptul că a activat în cadrul Serviciului Vamal al Republicii Moldova în perioada 2004–2014, iar Sergiu Șpac activa într-o subdiviziune distinctă, fără a exista raporturi de subordonare, colaborare directă sau contacte profesionale semnificative între ei. Interacțiunile dintre aceștia au fost descrise ca fiind strict ocazionale și limitate la contexte instituționale generale.
73. De asemenea, Șevciuc Alexandr a menționat că afirmațiile potrivit cărora Violina Șpac ar fi fost influențată în activitatea sa profesională în cadrul ANRE ca urmare a unei pretinse relații personale sunt complet neîntemeiate și speculative, afectând atât imaginea și reputația sa personală, cât și integritatea profesională a reclamantei.
74. În același context, Șevciuc Alexandr a condamnat utilizarea numelui său în declarații publice fără acordul său și în lipsa unor probe care să justifice asemenea insinuări, considerând că afirmațiile făcute de Sergiu Tofilat au fost nejustificate, tendențioase și de natură să afecteze reputația profesională și integritatea morală a persoanelor vizate.
75. În ședință de judecată, reclamanta Șpac Violina a susținut integral acțiunea formulată și a solicitat admiterea integrală a acesteia.

76. Pârâtul, Tofilat Sergiu și reprezentantul acestuia, avocatul Bot Alexandru fiind înștiințați legal în ședință de judecată nu s-au prezentat, motiv din care în temeiul art. 206 alin. (3) Cod de procedură civilă instanța de judecată a dispus examinarea cauzei în lipsa acestora.
77. În ședință de judecată, reprezentantul intervenientului accesoriu, ANRE, Murguleț Mihai a considerat oportun de a admite cererea de chemare în judecată formulată de Șpac Violina.
78. Intervenienții accesorii, Șpac Sergiu și Șevciuc Alexandr prin cererile din 02 aprilie 2025, au solicitat examinarea cauzei în lipsa lor. Totodată Șpac Sergiu a susținut cererea depusă de Șpac Violina, considerând că aceasta urmează a fi admisă integral.
79. Intervenientul accesoriu, A.O. ”Media Alternativa” fiind înștiințat legal în ședință de judecată nu s-a prezentat, astfel instanța de judecată a dispus examinarea cauzei civile în lipsa acestuia.

Aprecierea instanței de judecată:

80. Audiind participanții la proces, apreciind argumentele părților litigante întru susținerea pretențiilor formulate și obiecțiile înaintate, ținând cont de probatoriul administrat și legislația pertinentă instanța de judecată consideră necesar de a respinge cererea de chemare în judecată depusă de Șpac Violina împotriva lui Tofilat Sergiu, intervenienți accesorii Șpac Sergiu, Șevciuc Alexandr, Î.C.S. ”Reforma Art”S.R.L., A.O. ”Media Alternativă și Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, dezmințirea informației, încasarea prejudiciului moral şi cheltuielilor de judecată, reieșind din următoarele considerente.
81. În conformitate cu prevederile art. 5 alin.(1) Cod de procedură civilă al RM, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime, pe când potrivit prevederilor art. 166 alin. (1) Cod de Procedură Civilă al RM, oricine pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenței sau inexistenței unui drept trebuie să depună în instanța competentă o cerere de chemare în judecată.
82. Potrivit art. 6 Cod de procedură civilă al RM, instanța judecătorească exercită apărarea drepturilor, libertăților și intereselor legitime prin somare la executarea unor obligații, prin declararea existenței sau inexistenței unui raport juridic, prin constatarea unui fapt care are valoare juridică, prin alte modalități, prevăzute de lege.
83. Conform art. 118 alin. (1), (3) din Codul de procedură civilă al RM, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel. Circumstanțele care au importanță pentru soluționarea justă a pricinii sânt determinate definitiv de instanța judecătorească pornind de la

pretențiile și obiecțiile părților și ale altor participanți la proces, precum și de la normele de drept material și procedural ce urmează a fi aplicate.

84. În conformitate cu prevederile art. 121 Cod de procedură civilă al RM, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului, iar art. 122 din Codul de procedură civilă al RM prevede că, circumstanțele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probațiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.
85. Instanța judecătorească, conform art. 130 Cod de procedură civilă al RM, apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege.
86. În conformitate cu art. 239 Cod de procedură civilă al RM, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată.
87. Hotărârea întemeiată se bazează pe dovezile ce corespund cu cerințele despre pertinența lor, adică care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.
88. Aplicabil speței, ținând cont de pretențiile reclamantului și circumstanțele atestate în cadrul ședințelor de judecată, instanța consideră că raportului juridic litigios dedus judecății îi sunt aplicabile prevederile art. 32 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova, potrivit căruia oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil, însă totodată libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.
89. Instanța de judecată reține că reclamanta, Șpac Violina deține funcția de director al Consiliului de administrație al Agenției Naționale pentru Reglementare în Energetică, fiind numită pe un termen de 6 ani prin Hotărârea Parlamentului R.M. nr. 34 din 27.02.2020.
90. Instanța de judecată a constatat că la data de, 25 noiembrie 2024, domnul Tofilat Sergiu a publicat pe pagina sa de Facebook următoarea afirmație: „Curios cum directorii ANRE și deputatul PAS Radu Marian, alături de Gazprom și propagandiștii pro-ruși, apără din răsputeri conducerea de la Moldovagaz. Asta miroase a trădare de patrie. Lista de „avocați” nu-i completă, țara trebuie să-și cunoască „eroii”. Deseară, ne vedem la TV8 la 20.00 să discutăm ce se întâmplă pe sectorul de gaze.”(f.d. 29)
91. La data de 25 noiembrie 2024, în cadrul emisiunii „Новая неделя с Анатолием Голя” de la TV8, începând cu minutul 48, pârâtul Tofilat Sergiu a declarat: „По поводу НАРЭ, ко мне обратилась госпожа Виолина Шпак, она из директоров НАРЭ, отвечающих

за воду и канализацию. Во-первых, она мне позвонила ещё до конкурса и намекнула на то, что не помешало бы мне не участвовать в комиссии по отбору кандидатов, так вежливо передала сообщение (послание). Далее в сентябре, в конце сентября она тоже обратилась с просьбой передать ей законопроект, который не зарегистрирован, и через несколько дней, второго октября НАРЭ дало мнение (авиз) по несуществующему законопроекту. Парламент их не просил, министерство их не просило, проверить, был ли зарегистрирован законопроект, было очень легко — открываем сайт парламента... Подождите, госпожа Шпак отвечает за воду и канализацию, почему у неё такой большой интерес высказываться по теме газа, очень интересно... Госпожа Шпак, также здесь надо отметить важный нюанс: муж госпожи Шпак работал вместе и является в хороших отношениях с одним из заместителей господином Чебаном, Александром Шевчуком, отвечающим за финансовую часть в „МолдоваГаз". Такой вот небольшой нюанс."

92. La data de, 03 decembrie 2024, Tofilat Sergiu în cadrul emisiunii „Триггер" difuzate pe Jurnal TV, a afirmat că „unii directori ANRE apără interesele Moldovagaz" și că ANRE ar fi emis un aviz pentru un proiect de lege „inexistent și neînregistrat". Astfel, în cadrul acestei emisiuni pârâtul a afirmat: „К сожалению, то что я заметил, некоторые директора НАРЭ занимаются и защищают интересы, действуют в пользу Moldovagaz, в том числе дают мнения по законопроекту. Я написал законопроект по внешнему управлению, дали мнение по несуществующему, незарегистрированному законопроекту. Да, если посмотреть, то мнение...".
93. De asemenea, instanța a stabilit că, reclamanta apreciind publicația lui Tofilat Sergiu de pe rețeaua de socializare "Facebook" din data de 25 noiembrie 2024 cât și relatările acestuia în cadrul emisiunilor „Новая неделя с Анатолием Голя" de la TV8 și „Триггер" difuzate pe Jurnal TV, la data de 03 decembrie 2024, că ar conține relatări false cu privire la fapte și judecăți de valoare fără substrat factologic suficient ce vizează personalitatea sa, la data de 06 decembrie 2024 și 13 decembrie 2024 a expediat în adresa lui Tofilat Sergiu cererea prealabilă prin care a solicitat rectificarea/dezmințirea publică a afirmațiilor defăimătoare și exprimarea scuzelor publice, însă ultimul nu au dat curs acesteia.
94. Instanța reține că, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a statuat cu titlu de principiu că, libertatea expresiei, aşa cum este garantată în Articolul 10 § 1, constituie deci unul dintre fundamentele esenţiale ale unei societăţi democratice şi una dintre condiţiile de bază pentru progresul acesteia (Lingens v. Austria, 8 iulie 1986, § 41, seria A, nr. 103), iar prin Legea nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, a fost instituit mecanismul la nivel naţional prin care se garantează, exercitarea dreptului la libera exprimare, precum şi un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare şi apărarea onoarei, demnităţii, reputaţiei profesionale şi vieţii private şi de familie ale persoanei. Deopotrivă, libertatea de exprimare este consfinţită şi de articolul 10 din

Convenţia pentru apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor fundamentale, care în § 1 statuează că orice persoană are dreptul la libertate de exprimare. Acest drept include libertatea de opinie şi libertatea de a primi sau a comunica informaţii ori idei fără amestecul autorităţilor publice şi fără a ţine seama de frontiere.

95. Potrivit art. 16 alin. (1), (2), (7) Cod civil, orice persoană are dreptul la respectul onoarei, demnității și reputației sale profesionale. Orice persoană este în drept să ceară dezmințirea informației ce îi lezează onoarea, demnitatea sau reputația profesională dacă cel care a răspândit-o nu dovedește că ea corespunde realității. Persoana lezată în drepturile și interesele sale, ocrotite de lege, prin publicațiile unui mijloc de informare în masă, este în drept să publice replica sa în respectivul mijloc de informare în masă pe contul acestuia.
96. Potrivit dispozițiilor art. 1 al Legii nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, prezenta lege are scopul de a garanta exercitarea dreptului la libera exprimare, precum şi un echilibru între asigurarea dreptului la libera exprimare şi apărarea onoarei, demnităţii, reputaţiei profesionale şi vieţii private şi de familie ale persoanei.
97. Instanța de judecată a constatat că la data de 25 noiembrie 2024, pârâtul Sergiu Tofilat a publicat pe pagina sa de Facebook afirmația: „Curios cum directorii ANRE și deputatul PAS Radu Marian, alături de Gazprom și propagandiștii pro-ruși, apără din răsputeri conducerea de la Moldovagaz. Asta miroase a trădare de patrie. Lista de „avocați” nu-i completă, țara trebuie să-și cunoască „eroii”. Deseară, ne vedem la TV8 la 20.00 să discutăm ce se întâmplă pe sectorul de gaze.” Totodată, în cadrul emisiunii „Новая неделя с Анатолием Голя” difuzată la TV8, pârâtul a făcut declarațiile reproduse la pct.91 din acțiune.
98. Examinând pretențiile reclamantei Violina Șpac privind pretinsa lezare a onoarei, demnității și reputației profesionale, instanța reține că acestea urmează a fi apreciate prin prisma art.10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, a jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, precum și a dispozițiilor Legii privind libertatea de exprimare.
99. Potrivit art.24 alin.(1) din Legea privind libertatea de exprimare, reclamantul trebuie să dovedească cumulativ că: informația a fost răspândită de pârât; informația îl vizează și este defăimătoare; informația constituie o relatare cu privire la fapte și este în esență falsă ori că judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; existența și cuantumul prejudiciului cauzat.
100. Totodată, conform art.24 alin.(2) din aceeași lege, pârâtul poate demonstra că: informația constituie o judecată de valoare bazată pe un substrat factologic suficient; informația răspândită este de interes public;ori că informația nu este defăimătoare.
101. Instanța reține că sectorul energetic, activitatea Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, relațiile instituționale privind administrarea pieței gazelor

naturale și activitatea Moldovagaz reprezintă subiecte de interes public major, care justifică un nivel sporit de protecție a libertății de exprimare.

102. În jurisprudența constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv în cauza Lingens v. Austria, s-a statuat că limitele criticii admisibile sunt mai largi în privința persoanelor publice și a funcționarilor care exercită atribuții de interes public decât în privința persoanelor private. Astfel, persoanele care dețin funcții publice se expun inevitabil și conștient unui control atent al faptelor și declarațiilor lor atât din partea presei, cât și a societății civile.

103. Instanța observă că reclamanta exercită funcția de director al Consiliului de administrație al ANRE, instituție cu atribuții esențiale în domeniul reglementării sectorului energetic, astfel încât activitatea sa profesională poate constitui în mod legitim obiectul unor critici, comentarii și dezbateri publice.

104. În cauza Oberschlick v. Austria, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că libertatea de exprimare protejează inclusiv afirmațiile care șochează, ofensează sau deranjează, aceasta fiind una dintre condițiile fundamentale ale unei societăți democratice.

105. Analizând afirmația „asta miroase a trădare de patrie”, instanța constată că aceasta are caracter evident metaforic, retoric și polemic, reprezentând o judecată de valoare exprimată în contextul unei dezbateri publice privind politicile și interesele din sectorul gazelor naturale. Afirmația nu conține imputarea directă și explicită a săvârșirii unei infracțiuni concrete de către reclamantă și nu poate fi interpretată ca o acuzație factuală precisă privind comiterea infracțiunii de trădare de patrie.

106. În jurisprudența Curții Europene, inclusiv cauza Jerusalem v. Austria, s-a statuat că judecățile de valoare nu sunt susceptibile de a fi demonstrate ca adevărate sau false, iar sancționarea acestora este posibilă doar în cazul lipsei totale a unui substrat factual suficient.

107. Instanța constată că afirmațiile pârâtului s-au bazat pe anumite circumstanțe factuale expuse în cadrul emisiunii, și anume: existența unor contacte telefonice dintre reclamantă și pârât; solicitarea transmiterii unui proiect de lege; emiterea unui aviz asupra unui proiect neînregistrat; existența unor relații profesionale între soțul reclamantei și un reprezentant al Moldovagaz.

108. Sub acest aspect, instanța apreciază că pârâtul a indicat un substrat factual suficient pentru exprimarea opiniilor și suspiciunilor sale cu privire la anumite interacțiuni instituționale și interese existente în sectorul energetic.

109. Totodată, declarațiile formulate în cadrul emisiunii televizate au un caracter preponderent evaluativ și interogativ, pârâtul exprimând întrebări, suspiciuni și interpretări personale asupra unor circumstanțe percepute de acesta ca relevante pentru dezbaterea publică.

110. Expresii precum: „очень интересно”, „такой вот небольшой нюанс”, ori referirile la interesul reclamantei pentru subiectul gazelor naturale, nu reprezintă afirmații factuale determinate privind săvârșirea unor fapte ilicite, ci comentarii și opinii personale formulate în cadrul unui discurs critic privind activitatea autorităților publice.
111. În cauza Thoma v. Luxembourg, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reiterat că libertatea dezbaterii politice și a problemelor de interes public beneficiază de un nivel ridicat de protecție, iar ingerințele în exercitarea acesteia trebuie interpretate restrictiv.
112. Instanța reține că reclamanta nu a demonstrat că afirmațiile contestate constituie relatări factuale false în sensul art.24 alin.(1) lit.c) din Legea privind libertatea de exprimare și nici că judecățile de valoare exprimate de pârât ar fi lipsite de orice substrat factual, în sensul art.24 alin.(1) lit.d) din aceeași lege.
113. Or, simplul caracter critic, ironic sau incomod al declarațiilor nu este suficient pentru a concluziona existența unei ingerințe ilicite în dreptul la onoare și demnitate, atât timp cât discursul se înscrie în limitele unei dezbateri de interes public și nu conține acuzații factuale false clar determinate.
114. În cauza Castells v. Spain, Curtea a subliniat că într-o societate democratică autoritățile și funcționarii publici trebuie să manifeste un grad sporit de toleranță față de criticile formulate în spațiul public.
115. Prin urmare, instanța concluzionează că afirmațiile contestate se încadrează în limitele libertății de exprimare garantate de art.10 CEDO și de legislația națională, reprezentând în esență opinii și judecăți de valoare formulate în contextul unei dezbateri publice privind activitatea instituțiilor din sectorul energetic, bazate pe un substrat factual suficient.
116. În consecință, întrucât reclamanta nu a demonstrat caracterul fals și defăimător al afirmațiilor în sensul art.24 din Legea privind libertatea de exprimare, instanța apreciază pretențiile formulate ca fiind neîntemeiate și pasibile de respingere.În asemenea circumstanțe orice atingere adusă demnității și reputației persoanei, o expune pe aceasta excluderii într-o măsură mai mare sau mai mică din sfera relațiilor sociale, iar lezarea onoarei presupune că persoana simte schimbarea opiniei societății despre sine.
117. Persoana care se consideră lezată poate solicita rectificarea sau dezmințirea informației, precum și repararea prejudiciului moral și material cauzat, iar restabilirea persoanei în drepturi poate fi făcută numai în cazul în care s-a constatat cu certitudine că informația este falsă. Aspectul defăimător al informației nu se prezumă, iar persoana care se consideră lezată urmează și are obligația să dovedească că a suferit o atingere a personalității, a reputației profesionale. Reglementările similare sunt prevăzute şi la art. 24 al Legii cu privire la libertatea de exprimare în conformitate cu care, sarcina probațiunii este pusă pe seama reclamantului care trebuie să dovedească că pârâtul a răspîndit informația, îl vizează şi este defăimătoare, informația constituie o relatare cu privire la

fapte şi este în esenţă falsă, sau judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient, existenţa şi cuantumul prejudiciului cauzat.

118. Instanța de judecată relevă că, informațiile expuse cu titlu de judecată de valoare nu pot fi apreciate ca fiind defăimătoare, acestea reprezentând expresia exprimării rațiunilor persoanei, bazate pe prime deducții.

119. Instanța de judecată a constatat că la data de 03 decembrie 2024, în cadrul emisiunii „Триггер” difuzate de Jurnal TV, pârâtul Sergiu Tofilat a declarat: „К сожалению, то что я заметил, некоторые директора НАРЭ занимаются и защищают интересы, действуют в пользу Moldovagaz, в том числе дают мнения по законопроекту. Я написал законопроект по внешнему управлению, дали мнение по несуществующему, незарегистрированному законопроекту...”.

120. Analizând conținutul declarațiilor contestate prin prisma dispozițiilor art.10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului și ale art.24 din Legea privind libertatea de exprimare, instanța apreciază că acestea se încadrează în limitele libertății de exprimare și nu constituie afirmații defăimătoare în sensul legii.

121. Instanța reține că afirmațiile au fost formulate în contextul unei dezbateri publice privind activitatea Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică, modul de reglementare a sectorului gazelor naturale și relațiile instituționale dintre autoritatea de reglementare și Moldovagaz, subiecte care prezintă un interes public major.

122. În jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv în cauza Lingens v. Austria, s-a statuat că libertatea de exprimare constituie unul dintre fundamentele esențiale ale unei societăți democratice și protejează inclusiv ideile și informațiile care ofensează, șochează sau deranjează.

123. Instanța observă că expresiile utilizate de pârât, precum: „защищают интересы”, „действуют в пользу Moldovagaz”, au caracter preponderent evaluativ și reprezintă opinii personale și aprecieri critice privind conduita unor funcționari publici în exercitarea atribuțiilor lor.

124. Aceste formulări nu conțin imputarea explicită a săvârșirii unor infracțiuni concrete și nici nu afirmă în mod categoric existența unor acțiuni ilegale determinate, ci exprimă percepția și interpretarea subiectivă a pârâtului asupra unor acțiuni instituționale pe care acesta le consideră favorabile intereselor Moldovagaz.

125. Instanța apreciază că sintagma „защищают интересы Moldovagaz” nu poate fi interpretată izolat și literal ca o acuzație factuală de ilegalitate, ci trebuie analizată în contextul discursului polemic și al dezbaterii privind politicile și deciziile regulatorii din sectorul energetic.

126. În cauza Jerusalem v. Austria, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a reținut că judecățile de valoare nu pot fi supuse probei veritații, iar cerința demonstrării adevărului acestora este incompatibilă cu libertatea de opinie. Totodată, Curtea a statuat că asemenea opinii beneficiază de protecția art.10 CEDO dacă dispun de un substrat factual suficient.

127. Sub acest aspect, instanța constată că declarațiile pârâtului au fost formulate pe fundalul unor circumstanțe concrete invocate de acesta, și anume emiterea unui aviz de către ANRE asupra unui proiect de lege care, potrivit afirmațiilor sale, nu era înregistrat oficial la momentul respectiv.
128. În ceea ce privește afirmația referitoare la emiterea unui aviz asupra unui proiect de lege „neexistent și neînregistrat", instanța reține că aceasta reprezintă o relatare factuală susceptibilă de verificare. Cu toate acestea, reclamanta nu a demonstrat caracterul esențial fals al acestei afirmații și nici faptul că proiectul respectiv era oficial înregistrat la momentul emiterii avizului invocat de pârât.
129. Or, potrivit art.24 alin.(1) lit.c) din Legea privind libertatea de exprimare, sarcina probei privind caracterul fals al afirmațiilor factuale revine reclamantului. În speță, reclamanta nu a prezentat probe pertinente și concludente care să infirme circumstanțele expuse de pârât și să demonstreze că afirmațiile acestuia sunt în esență false.
130. Totodată, instanța reține că pârâtul și-a exprimat opinia într-o manieră critică și polemică specifică dezbaterilor publice privind activitatea autorităților de reglementare și politicile energetice, domeniu în care gradul de toleranță față de critică este considerabil mai ridicat.
131. În cauza Castells v. Spain, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a subliniat că limitele criticii admisibile sunt mai largi în privința autorităților și funcționarilor publici, aceștia urmând să manifeste un nivel sporit de toleranță față de comentariile și opiniile exprimate în spațiul public asupra activității lor.
132. Instanța observă că declarațiile contestate nu conțin expresii injurioase, vulgare sau umilitoare la adresa reclamantei și nici nu urmăresc discreditarea vieții sale private, ci vizează exclusiv aspecte ce țin de activitatea instituțională și de exercitarea atribuțiilor publice în cadrul ANRE.
133. De asemenea, instanța reține că reclamanta nu a demonstrat existența unui prejudiciu concret rezultat nemijlocit din declarațiile contestate, astfel cum impune art.24 alin.(1) lit.e) din Legea privind libertatea de exprimare.
134. Prin urmare, instanța concluzionează că afirmațiile contestate reprezintă fie judecăți de valoare bazate pe un substrat factual suficient, fie afirmații factuale al căror caracter fals nu a fost demonstrat de reclamantă, acestea fiind formulate în contextul unei dezbateri de interes public privind activitatea instituțiilor din sectorul energetic.
135. În consecință, instanța apreciază că declarațiile contestate se încadrează în limitele libertății de exprimare garantate de art.10 CEDO și de legislația națională, motiv pentru care pretențiile reclamantei întemeiate pe aceste afirmații urmează a fi respinse ca neîntemeiate.
136. Limitele criticii acceptabile în adresa personalităților publice sau a organismelor guvernamentale sunt mai largi decît ale celei în adresa persoanelor particulare și în general, sunt mai largi atunci cînd nu sunt criticate persoane nominalizate.

137. În această ordine de idei, instanța de judecată evidențiază că în conformitate cu art. 3 și 4 din Declarația despre libertatea disputelor politice în mass-media, adoptată la 12.02.2004 la întrunirea a 872-a a Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei, precum și cu regulile minime referitor la răspunderea presei, a televiziunii, radioului și altor mijloace de informare în masă, adoptate la cea de a 11-a Conferință a judecătorilor cu tematica „Justiția și mass-media", desfășurată la Cracovia în perioada 25-26 aprilie 2005, personalitățile politice, care stăruie să-și impună opinia politică, prin însăși acest fapt își exprimă acordul de a fi supuși aprecierilor publice și criticii în mass-media.

138. În cauza Lingens împotriva Austriei, 1986, Curtea a afirmat la pct. 42 principiul potrivit căruia personalitățile politice, în mod inevitabil și conștient, se expun controlării atente a faptelor și gesturilor lor atât de către jurnaliști, cât și de către masa cetățenilor și, prin urmare, trebuie să dea dovadă de o toleranță mai mare.

139. Curtea aplică aceeași logică persoanelor care se implică în viața publică în diferite moduri. În cauza Kuliś împotriva Poloniei, 2008, Curtea a afirmat că limitele criticii admisibile sunt mai largi în raport cu o personalitate cunoscută care se expune în mod inevitabil și conștient unui control atent din partea publicului și care, prin urmare, trebuie să dea dovadă de o mai mare toleranță față de critică.

140. Coroborând prevederile legale menționate supra cu declarațiile și publicația lui Tofilat Sergiu, în calitatea sa de analist în domeniul energetic și bancar(f.d.18), pe pagina sa de facebook și în cadrul emisiunilor televizate din 25 noiembrie 2024 și respectiv 03 decembrie 2024, instanța de judecată relevă că, la caz, Tofilat Sergiu a exprimat publicului opinia personală vizavi de domeniul energetic, activitatea ANRE cât și conversațiile dintre el și directorul ANRE, Șpac Violina.

141. Conform art. 24 al Legii nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, sarcina probațiunii este a reclamantului care "trebuie să dovedească următoarele: pîrîtul a răspîndit informaţia; informaţia îl vizează şi este defăimătoare; informaţia constituie o relatare cu privire la fapte şi este în esenţă falsă; sau judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; existenţa şi cuantumul prejudiciului cauzat.

142. Prin prisma prevederilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, sarcina probațiunii revine reclamantului, acesta fiind obligat să demonstreze cumulativ circumstanțele prevăzute de lege pentru angajarea răspunderii civile pentru defăimare. În cauza dedusă judecății, instanța constată că reclamanta Șpac Violina nu a probat întrunirea condițiilor prevăzute de norma legală menționată.

143. Sub aspectul condiției prevăzute la lit. a), și anume faptul că pârâtul a răspândit informația, instanța reține că declarațiile contestate au fost făcute public în cadrul unor emisiuni televizate și pe rețele sociale de către Tofilat Sergiu, această condiție fiind, în principiu, întrunită.

144. Cu referire însă la condiția prevăzută la lit. b), respectiv că informația o vizează pe reclamantă și are caracter defăimător, instanța constată lipsa unor probe suficiente care să

demonstreze identificarea clară și neechivocă a reclamantei în afirmațiile contestate. Sintagme precum „unii directori ANRE apără interesele Moldovagaz” reprezintă formulări generale, fără indicarea expresă a numelui reclamantei, iar în cadrul ANRE activează mai mulți directori. În aceste condiții, asocierea afirmațiilor exclusiv cu persoana reclamantei reprezintă o interpretare subiectivă și nu o concluzie certă rezultată din conținutul mesajului. Totodată, afirmațiile contestate au fost formulate în contextul unei dezbateri de interes public privind activitatea unei autorități publice, limitele criticii admisibile fiind mai largi în asemenea situații.

145. Referitor la condiția prevăzută la lit. c), instanța apreciază că reclamanta nu a demonstrat că informațiile contestate constituie relatări false în esența lor. O parte semnificativă a declarațiilor reprezintă opinii și aprecieri subiective ale pârâtului asupra activității ANRE și a unor procese decizionale din sectorul energetic. Or, potrivit art. 2 din Legea nr. 64/2010, judecățile de valoare nu sunt susceptibile de a fi probate ca adevărate sau false în aceeași manieră ca faptele concrete.

146. Sub aspectul lit. d), instanța reține că reclamanta nu a demonstrat lipsa totală a unui substrat factologic suficient pentru judecățile de valoare exprimate de pârât. Din materialele cauzei rezultă că afirmațiile au fost formulate în contextul unor discuții publice privind inițiative legislative și activitatea ANRE în domeniul gazelor naturale, subiecte aflate deja în atenția spațiului public și a mass-mediei. În aceste circumstanțe, existența unui anumit suport factual exclude concluzia caracterului arbitrar sau complet gratuit al opiniilor exprimate.

147. În ceea ce privește condiția prevăzută la lit. e), referitoare la existența și cuantumul prejudiciului cauzat, instanța constată că reclamanta nu a prezentat probe pertinente și concludente care să confirme existența unui prejudiciu moral real și întinderea acestuia. Simpla invocare a afectării reputației profesionale sau a unor suferințe morale, în lipsa unor dovezi obiective care să ateste consecințele concrete produse, nu este suficientă pentru angajarea răspunderii civile delictuale.

148. Prin urmare, întrucât reclamanta nu a demonstrat cumulativ condițiile prevăzute de art. 24 alin. (1) din Legea nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare, instanța concluzionează că pretențiile formulate sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

149. Totodată în ce privește afirmațiile lui Tofilat Sergiu precum că ar fi fost telefonată de Șpac Violina pentru al influența să nu participe la o comisie de selecție, reclamanta Șpac Violina în cadrul ședinței de judecată a recunoscut faptul că se afla în relații de amiciție cu pârâtul, Tofilat Sergiu. Astfel rezultă că reclamanta nu a stabilit limitele conversațiilor, tipul lor și nu a delimitat conversațiile cu caracter public de cele private.

150. În asemenea circumstanțe instanța de judecată reține că afirmațiile lui Tofilat Sergiu reprezintă judecăți de valoare fără substrat factologic, deoarece veridicitate opiniei care a reflectat-o și atitudinea față de aceste fapte, este imposibil de dovedit.

151. Instanța de judecată, notează că libertatea de opinie garantează că orice persoană este liberă să-și formeze propriile convingeri legate de lumea în care trăiește, de modul cum se desfășoară viața socială, iar protejarea acestei opinii, chiar minoritară, e o componentă esențială a pluralismului și toleranței necesare oricărei societăți democratice.

152. Exprimarea unei opinii presupune, în particular, exprimarea unei judecăți de valoare, ceea ce are o importanță deosebită sub aspect probator, or, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, (cauza 19983/02, De Haes et Gijsels c. Belgiei, decizia din 3 aprilie 2003), exactitatea judecăților de valoare nu poate fi demonstrată așa cum pot fi demonstrate faptele concrete, iar a pretinde o asemenea probă ar genera inevitabil la o îngrădire a libertății de opinie.

153. În opinia instanței de judecată, Tofilat Sergiu prin afirmațiile și publicația realizată la data de 25 noiembrie 2024, și- a exprimat poziția asupra unui subiect de interes public și anume activitatea ANRE.

154. Reieșind din cele expuse, instanța de judecată evidențiază că, la caz, afirmațiile lui Tofilat Sergiu, la 25 noiembrie 2024 și 03 decembrie 2024, nu întrunește condițiile de restabilire în drepturi a persoanei lezate prin răspândirea unor relatări cu privire la fapte false, iar limitarea în libertatea de exprimare în contextul dezbaterii unui subiect de interes public ce vizează o instituție publică, la caz ANRE, ar constitui o încălcare vădită a art. 10 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

155. Faţă de cele precizate, este absolut evident că în speţă nu au fost întrunite condiţiile cumulative pentru angajarea răspunderii în dezminţire, or art. 24 al Legii cu privire la libertatea de exprimare, reglementează expres că reclamantul trebuie să dovedească, că pârâtul a răspândit informaţia și ea constituie o relatare cu privire la fapte şi este în esenţă falsă, fapt pentru care solicitarea reclamantei privind dezmințirea informației urmează a fi respinsă ca fiind neîntemeiată.

156. Referitor la solicitarea reclamantei cu privire la obligarea pârâtului Tofilat Sergiu de a aduce scuze publice, instanța relevă că potrivit art. 7 alin. (4) - (7) din Legea nr. 64 din 23.04.2010, cu privire la libertatea de exprimare, Persoana lezată prin răspîndirea unor judecăţi de valoare poate fi restabilită în drepturi dacă judecăţile de valoare cumulează următoarele condiţii: a) nu se bazează pe un substrat factologic suficient; b) au un caracter defăimător c) permit identificarea persoanei vizate de informaţie. Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(4) poate solicita rectificarea sau dezminţirea informaţiei, sau publicarea unei replici, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat. Persoana care se consideră lezată în modul stabilit la alin.(6) poate solicita exprimarea scuzelor şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat. Se consideră injurie exprimarea care cumulează următoarele condiţii: a) exprimarea intenţionată verbală, scrisă sau nonverbală nu corespunde normelor de conduită general acceptate într-o societate democratică; b) permite identificarea persoanei vizate.

157. Totodată instanța de judecată atestă că legiuitorul a prevăzut la art. 10 alin. (3) – (4) din Legea nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, ” Nimeni nu poate fi tras la răspundere pentru că a făcut publice informaţii despre viaţa privată şi de familie a persoanei dacă interesul public de a le cunoaşte depăşeşte interesul persoanei vizate de a nu răspîndi informaţia. În cazul răspîndirii informaţiei despre viaţa privată şi de familie cu încălcarea prevederilor alin.(3), persoana poate solicita exprimarea scuzelor şi compensarea prejudiciului moral şi material cauzat.”

158. În conformitate cu art. 33 alin. (1) – (2) din Legea nr. 64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, ”La examinarea cererii de chemare în judecată cu privire la apărarea vieţii private şi de familie, instanţa de judecată va stabili dacă interesul public de a cunoaşte această informaţie depăşeşte interesul persoanei vizate de a nu răspîndi informaţia. Dacă se constată că cererea de chemare în judecată este întemeiată, la cererea reclamantului, instanţa de judecată, prin hotărîre judecătorească, obligă pîrîtul să îşi ceară scuze şi, după caz, să compenseze prejudiciile cauzate.”

159. Articolul 2 din Legea nr. 64 din 23.10.2010 cu privire la libertatea de exprimare, reglementează noțiunea de ”informaţie despre viaţa privată şi de familie” care reprezintă orice informație, inclusiv imagine, privind viața familială, viaţa la domiciliu, corespondenţa şi conţinutul ei, sănătatea şi defectele fizice, orientarea şi viaţa sexuală, precum şi comportamentul persoanei, în condiţiile în care persoana contează, în mod rezonabil pe intimitate.

160. O altă noțiune relevantă în speță pe care legiuitorul a definit-o în art. 2 al Legii nr. 64 din 23.10.2010, este ”scuze”, care constituie o declaraţie prin care persoana îşi exprimă regretul pentru injurie sau pentru informaţii despre viaţa privată şi de familie.

161. Instanța de judecată pe lângă faptul că pretenția principală a reclamantei, Șpac Violina cu privire la constatarea ca fiind defăimătoare afirmațiile a fost respinsă ca neîntemeiată, consideră oportun de a respinge și pretenția cu privire la obligarea de a aduce scuze publice.

162. Mai mult ca atât, instanța de judecată reține că scuzele reprezintă o declarației prin care persoana își exprimă regretul pentru injurie sau pentru orice informație despre viața privată și de familie” care constituie orice informație, inclusiv imagine, privind viața familială, viața la domiciliu, corespondența și conținuitul ei, sănatarea şi defectele fizice, orientarea şi viaţa sexuală, precum şi comportamentul persoanei, în condiţiile în care persoana contează, în mod rezonabil pe intimitate.

163. Reieșind din prevederile art. 7 alin. (4), (5) din Legea nr. 64 din 23.04.2010, persoana lezată prin răspîndirea unor judecăţi de valoare poate fi restabilită în drepturi și poate solicita în instanță de judecată rectificarea sau dezminţirea informaţiei, sau publicarea unei replici, precum şi repararea prejudiciului moral şi material cauzat, însă nicidecum oferirea scuzelor publice.

164. Instanța de judecată va respinge și pretențiile subsecvente privind încasarea prejudiciului moral, achitarea despăgubirilor suplimentare și avertizarea pârâtului de a nu răspândi în viitor informații defăimătoare, având în vedere că pretențiile principale privind constatarea caracterului fals și defăimător al afirmațiilor și obligarea dezmințirii informației au fost respinse ca neîntemeiate.

165. În sensul dezbaterii argumentelor invocate în cadrul ședințelor de judecată, instanța consideră relevant avizul nr. 11 al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni în atenţia Comitetului de Miniştri al Consiliului Europei privind calitatea hotărârilor judecătoreşti, în care se menţionează că, obligaţia instanţelor de a-şi motiva hotărârile nu trebuie înţeleasă ca necesitând un răspuns la fiecare argument invocat în sprijinul unui mijloc de apărare ridicat. Întinderea acestei obligaţii poate varia in funcţie de natura hotărârii. În conformitate cu jurisprudenţa Curţii Europene a Drepturilor Omului, întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanţă, precum şi de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale şi de practicile diferite privind prezentarea si redactarea sentinţelor şi hotărârilor în diferite state. Pentru a răspunde cerinţelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidenţieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate.

166. În aceste circumstanțe, instanța de judecată investită cu examinarea litigiului deferit judecății nu poate găsi o altă elucidare a cazului decât cea clarificată mai sus, de vreme ce concluzia instanței este consecința dedusă în urma prezentării probelor de către părți și examinate în cadrul ședinței de judecată, or, în conformitate cu prevederile art. 118 alin. (1) sprijinite cu dispoziția art. 119 alin. (1) Cod de procedură civilă al RM, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor şi obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel, iar probele se adună şi se prezintă de către părți.

167. În conformitate cu art. art. 238-241 CPC al RM, instanța de judecată,

h o t ă r ă ş t e:

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de către Șpac Violina împotriva lui Tofilat Sergiu, intervenienți accesorii Șpac Sergiu, Șevciuc Alexandr, Î.C.S. ”Reforma Art” S.R.L., A.O. ”Media Alternativă și Agenția Națională pentru Reglementare în Energetică privind apărarea onoarei, demnității și reputației profesionale, dezmințirea informației, încasarea prejudiciului moral şi cheltuielilor de judecată.

Hotărîrea este cu drept de atac în ordine de în apel în Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chişinău (sediul centru).

Preşedintele şedinţei

judecătorul **Brăgaru Alina**